

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Śnieżko

Protokolant Sylwia Mulewska

przy udziale Prokuratora Magdaleny Anny Szepietowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 grudnia 2015 roku, 18 stycznia 2016 roku, 8 lutego 2016 roku, 14 marca 2016 roku i 4 kwietnia 2016 roku sprawy

P. S., syna A. i G. z domu S.,

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

1) w dniu 13 października 2014 roku w S., wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci 4,18 grama netto heroiny,

tj. o czyn z art. 62 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

2) daty bliżej nieustalonej w okresie od stycznia 2014 roku do września 2014 roku w S. i w S., gmina G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił dla P. K. środek odurzający w ilości nie mniej niż 30 porcji heroiny za łączną kwotę 1.500 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

3) daty bliżej nieustalonej w okresie od kwietnia 2014 roku do września 2014 roku w S., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił dla T. B. środek odurzający w ilości nie mniej niż 70 porcji heroiny za łączną kwotę 3.500 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

I. Przyjmuje, że zachowania zarzucone oskarżonemu P. S. w punktach 2 i 3 aktu oskarżenia w istocie stanowią jeden czyn polegający na tym, że w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2014 roku do września 2014 roku w S. i w S., gmina G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. K. i T. B. środek odurzający w postaci heroiny, przy czym P. K. udzielił nie mniej niż 30 porcji heroiny za łączną kwotę 1.500 złotych, zaś T. B. w okresie od kwietnia 2014 roku w S. udzielił nie mniej niż 70 porcji heroiny za łączną kwotę 3.500 złotych, przy czym czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

II. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie pierwszym aktu oskarżenia oraz czynu opisanego w punkcie pierwszym sentencji niniejszego wyroku i za to:

- za czyn z punktu pierwszego aktu oskarżenia na mocy art. 62 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z punktu pierwszego sentencji niniejszego wyroku na mocy art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk skazuje go, zaś na mocy art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 13 października 2014 roku godzina 20.30 do 24 marca 2015 roku godzina 11.00, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

V. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec P. S. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych uzyskanej przez oskarżonego z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie I sentencji wyroku.

VI. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,70 g netto, młynka z zawartością 0,10 g netto ziela konopi innych niż włókniste oraz substancji zawierającej heroinę o wadze 4,13 g netto, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr(...) na karcie 232 akt sprawy pod pozycjami 1-3, przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KWP w B..

VII. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami postępowania.

Sygn. akt VIII K 264/15

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 4 KWIETNIA 2016 ROKU W ZAKRESIE ROZSTRZYGNĘCIA O KARZE.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy Sąd uznał oskarżonego P. S. winnym tego, że:

1) w dniu 13 października 2014 roku w S., wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci 4,18 grama netto heroiny, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 62 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

2) w datach bliżej nieustalonych w okresie od stycznia 2014 roku do września 2014 roku w S. i w S., gmina G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. K. i T. B. środek odurzający w postaci heroiny, przy czym P. K. udzielił nie mniej niż 30 porcji heroiny za łączną kwotę 1.500 złotych, zaś T. B. w okresie od kwietnia 2014 roku w S. udzielił nie mniej niż 70 porcji heroiny za łączną kwotę 3.500 złotych, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

W ocenie Sądu oba powyższe czyny zostały popełnione umyślnie z zamiarem bezpośrednim, przy czym czyn opisany w pkt 2 został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W zakresie czynu opisanego w punkcie 2 oskarżony działał z góry powziętym zamiarem. Należy podkreślić, iż prowadzona przez niego sprzedaż narkotyków nie miała charakteru okazjonalnego. P. S. sam opisał, że kupował narkotyk, potem go porcjował i w takiej postaci sprzedawał, przy czym udostępnił nabywcom sposób kontaktu i realizował ich zamówienia. Deklarował przy tym, że zawsze

nabywcy mogą się do niego zwrócić o heroinę. Z tak prowadzonego procederu osiągnął korzyść majątkową. W swych wyjaśnieniach wskazał, że handlował narkotykami, bo chciał uzyskać środki pieniężne.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk. Miał zatem na uwadze orzeczenie kar uwzględniających winę oskarżonego oraz ocenił stopień szkodliwości społecznej czynów przypisanych oskarżonemu, szczególnie opisanego w pkt 2, jako wysoki. Miał również na względzie cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, jak i w ramach prewencji indywidualnej.

Wymierzając karę jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo podobne. Oskarżony bowiem, mimo młodego wieku, wielokrotnie wchodził w konflikt z prawem (karta karna k. 152-153, 673-676).

Z drugiej strony jako okoliczność łagodzącą wziął po uwagę ostateczne przyznanie się przez niego do popełnienia zarzucanych mu czynów i fakt, że nie unikał on odpowiedzialności za popełnione przestępstwa.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd skazał P. S.:

- za czyn z punktu pierwszego aktu oskarżenia na mocy art. 62 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punktu pierwszego sentencji wyroku na mocy art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk skazał go, zaś na mocy art. 59 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, stopnia jego winy i wypełnią cele z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.

Jednocześnie mając na uwadze, iż zachodzą warunki z art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu między przestępstwami przypisanymi oskarżonemu istnieje bliska więź przedmiotowa – podmiotowa (oba przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), nadto zostały one popełnione w bliskim okresie czasu.

W sprawie istniała formalna możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności - przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk- gdyż czyny oskarżonego zostały popełnione przez dniem 1 lipca 2015 roku. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły jednak przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, które jest minimalnym zadaniem kary. Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary pozostaje zawsze prawem sądu, ale merytorycznie najistotniejszym warunkiem jej orzekania jest dodatnia prognoza oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy oraz na dotychczasowym sposobie życia. Stawiając negatywną prognozę kryminologiczną w przypadku P. S. Sąd miał na uwadze, że uprzednio już wielokrotnie był on karany na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, w tym za przestępstwo podobne w sprawie o sygn. VIII K 60/14 i nie zmotywowało go to do przestrzegania norm obowiązującego prawa. Podkreślenia wymaga, że – mimo pięciokrotnej karalności na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (w tym po raz ostatni w kwietniu 2014 roku k. 673-674) - sam fakt wymierzenia oskarżonemu kar pozbawienia wolności i świadomość, iż w razie popełnienia ponownie przestępstwa w okresie próby może zostać on pozbawiony wolności, jak dotąd nie zdyscyplinowały oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego i nie wpłynęły korzystnie na jego zachowanie. W tej sytuacji sprawca winien liczyć się z tym, iż spotka się z surowymi konsekwencjami karnymi takiego postępowania. W rozpatrywanym przypadku wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania rodziłoby u oskarżonego,

jak też w opinii publicznej, przekonanie, że sprawca pozostał w zasadzie bezkarny, co miałoby również negatywny efekt w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 13 października 2014 roku godzina 20.30 do 24 marca 2015 roku godzina 11.00, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec P. S. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych uzyskanej przez oskarżonego z popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie I sentencji wyroku.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,70 g netto, młynka z zawartością 0,10 g netto ziela konopi innych niż włókniste oraz substancji zawierającej heroinę o wadze 4,13 g netto, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) na karcie 232 akt sprawy pod pozycjami 1-3, przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KWP w B..

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 627 kpk, zaś o należnej Skarbowi Państwa opłacie na mocy art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 ze zm.).